

[Niels Helveg Petersen.]

som må opleve stigende ulemper i den daglige tilrettelæggelse af deres arbejde på grund af administrative forhold. Regeringen anlægger i sin redegørelse et frisk syn på den slags administrative problemer; der er en rig arbejdsmark for rationaliseringsforanstaltninger, og jeg ønsker regeringen held til at præge samarbejdet inden for EF på dette område. Det vil nok kræve en meget alvorlig og bevidst indsats, hvis det skal ske; det kommer ikke af sig selv.

Også for myndigheder viser hverdagen i EF sig med mange rejser, med meget papir og med besværligheder; besværlighederne i det daglige samarbejde er næppe blevet mindre af, at de seks er blevet til de ni. Der skal være mange vanskeligheder af sproglig art og administrativ art, når seks lande, der har været i samarbejde, skal til at samarbejde med tre nye.

I folketinget betyder medlemskabet, hverdagen i EF-samarbejdet, at markedsudvalget er ved at finde en form for, hvorledes man kan blive holdt underrettet og informeret om regeringens beslutninger; det er ved at finde en form, siger jeg, vi ved vel ikke, om det, der er sket nu, bliver noget endeligt, men jeg synes, der er gode takter i den måde, det hele er blevet bragt til at fungere på efter de dramatiske begivenheder omkring landbrugsforhandlingerne.

Medlemskab af fællesmarkedet er også blevet i vores hverdag en større indflydelse, og det er vel egentlig det væsentligste punkt, hvor vi kan konstatere en forandring. Den danske markedsminister er i disse måneder forud for sit formandskab i Ministerrådet en meget ombejlet person på den internationale arena. Han rejser til USA og Japan og konfererer med de mest indflydelsesrige mennesker i de forhandlinger, der skal føres imellem EF, Japan, USA og udviklingslandene om toldreduktioner og andre handelsforhold. Vi er blevet centrum i kraft af, at vi skal beklæde formandskabet, og i øvrigt i kraft af vort medlemskab. Ingen anden placering i det markedspolitiske ville have givet en dansk regering og de 5 millioner danskere tilsvarende muligheder for at placere sig i disse betydningsfulde internationale forhandlinger. Den placering, vi har fået, sikrer os en større indflydelse, end vi ellers ville have. Det er ikke noget,

der mærkes så stærkt i hverdagen, men det er noget, der betyder noget for os alle sammen.

Problemet for os i EF i dag tegner ikke til at skulle være, at vi ikke har muligheder for at få indflydelse. Problemet for os vil være, om vi har evnerne, viljen til at udnytte de muligheder, der helt uden for enhver tvivl ligger for at øve indflydelse. Som eksempel på, at et lille land kan øve indflydelse i EF-samarbejdet, vil jeg også gerne fremhæve, at det lykkedes Danmark at yde Norge en håndsrekning under Norges forhandlinger med EF. Jeg synes, det er et godt bevis for, at et lille land har mulighed for at komme til at præge forhandlingsresultatet.

Jeg synes, som jeg sagde i min indledning, at det var en god redegørelse. Jeg savner dog nogle synspunkter om det nordiske samarbejde. Jeg gør det, fordi jeg tror, det er meget vigtigt, at vi i Danmark i den fase, vi befinder os i, fører et bevis for, at vi ikke ønsker at nedtrappe det nordiske samarbejde. Vi har i Danmark en stor egeninteresse i, at det nordiske samarbejde fortsat udbygges. Det kan godt være, vi ikke kan overbevise Sverige, Norge og Finland om, at vi har en stor interesse i det nordiske samarbejde for deres skyld, men vi har i hvert fald en stor interesse for det nordiske samarbejde for vor egen skyld, bl. a. fordi en udvidelse, en fortsat udbygning af det nordiske samarbejde styrker vor placering og vore muligheder for at øve indflydelse i det europæiske. Jeg tror ikke, der er tvivl om den sag, og derfor synes jeg, det er for lidt, når ministeren i sin redegørelse nøjes med et par linjer om det nordiske samarbejde. Netop i den situation, vi står i, tror jeg vi skal gøre os anstrengelser for at vise, at den nordiske linje i vores markedspolitik fortsat er en væsentlig del af vores markedspolitik.

Jeg er så enig med ministeren på mange af de enkelte områder, han gennemgår, at jeg ikke skal gentage omfattende, hvad der er blevet sagt. Jeg skal nøjes med i almindelighed at give tilslutning. Jeg kan give tilslutning til den linje, der lægges op til i valutaforhandlingerne, som jo bliver en prøvesten for, om man kan bringe samarbejdet videre på dette meget væsentlige område og for os meget væsentlige område, tilslutning til det, der bliver sagt om regionalpolitikken, og også til, at der er en vis sammen-